

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2117/19
4.2.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Весне Матковић и Тање Шобат, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., улица ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Вера Ђуровић Бојовић, адвокат из Београда, улица Илије Гарашанина бр. 20, против тужених ББ из ..., улица ... бр. ... и ВВ из ..., ... бр. ..., које заступа пуномоћник, Младен Никић, адвокат из Ваљева, улица Др Пантића бр. 89, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 556/18 од 9.1.2019. године, након расправе одржане у присутности пуномоћника странака која је закључена дана 18.1.2021. године, у седници већа одржаној дана 4.2.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Ваљеву П 556/18 од 9.1.2019. године и одлучује:

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца АА из ..., па се обавезују тужени ББ из ... и ВВ из ... да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде обичне штете износ од 1.188.811,25 динара, са законском затезном каматом која тече почев од 9.1.2019. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у виду измакле користи у износу од 912.000,00 динара, заједно са законском затезном каматом на наведени износ почев од 9.1.2019. године па до исплате.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да солидарно плате тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка износ од 241.419,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да солидарно плате тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка износ од 178.133,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу П 556/18 од 09.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му солидарно исплате на име накнаде материјалне штете износ од укупно 2.001.105,95 динара и то за обичну штету износ од 1.089.105,95 динара и за измаклу корист износ од 912.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова спора солидарно исплати износ од 292.602,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, тужилац је благовремено изјавио жалбу, из свих законом прописаних жалбених разлога. Предложио је да суд усвоји жалбу. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Тужени је предложио да другостепени суд одбије жалбу као неосновану. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Испитујући правилност првостепене пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/2011, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је након одржане расправе, нашао да је жалба делимично основана.

У спроведеном поступку, првостепени суд није починио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, али је починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се основано указује изјављеном жалбом, јер су дати разлози противуречни стању у списима, због чега је другостепени суд након одржане расправе укинуо првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву.

Поновним извођењем доказа на расправи пред другостепеним судом, извођењем доказа допунског вештачења преко вештака економско-финансијске струке, те њиховом оценом извршеном у складу са одредбом члана 8 ЗПП, другостепени суд је утврдио следеће чињенично стање:

Тужилац, његов рођени брат ГГ и ДД, постигли су договор да отворе угоститељски објекат. У циљу отварања угоститељског објекта, тужилац и његов рођени брат, сведок ГГ, договорили су се са туженом ББ, о чему је упознат њен супруг сведок ЂЂ, о закупу локала на адреси улица ... бр. ..., при чему је тај локал био у власништву предмету "ЕЕ" чији је власник и директор ЂЂ. Уговорена је закупнина у износу од 1.500,00 евра месечно, и тужилац је ушао у локал фебруара месеца 2011. године. Затим су се тужилац и његов рођени брат, договорили са туженим ВВ у фебруару месецу 2011. године, да изведе столарске радове на опремању угоститељског

објекта-локала за износ од 6.500,00 евра, што је тужени ВВ и учинио. Уговорени износ за ове радове туженом ВВ није исплаћен у целости, а тужилац је у децембру 2011. године потписао признаницу да дугује туженом ВВ износ од 4.200,00 евра и обавезао се да ће платити за месец-два месеца. Како би угоститељски објекат ("ЖЖ") могао да ради основано је дана 15.03.2011. године привредно друштво "33" ДОО, са седиштем у улици ... бр. ..., чији је законски заступник и директор ИИ (отац тужиоца), с тим што према исказу сведока ДД он је био суоснивач, али је касније изашао из предузећа када је регулисао своје имовинске односе са тужиоцем. Отац тужиоца ИИ, није заиста и учествовао у опремању локала, већ је све то радио овде тужилац, његов брат и саслушани сведок ДД, с тим што је између тужиоца, његовог брата ГГ и сведока ДД било неспорно да су све покретне ствари које су биле у угоститељском објекту "ЖЖ" искључиво власништво тужиоца. Према наводима тужиоца, угоститељски објекат је започео са радом, закупнина је плаћана уредно туженој ББ на руке, све до августа 2011. године, од када није плаћана. Према наводима тужене ББ, плаћена је само једна закупнина у износу од 1.500,00 евра, и то 500,00 у еврима а 1.000,00 у динарској противвредности, и она је тај новац уплатила на рачун предузећа "ЕЕ" и то као позајмицу. Због неплаћања закупнине, тужена ББ је дана 11.09.2011. године избацила из пословног простора радницу и мајку тужиоца која се ту затекла, променила браву, на који начин је онемогућен даљи рад објекта "ЖЖ" и у простору је остао сав инвентар. По предлогу предлагача ИИ и овде тужиоца у предмету Основног суда у Ваљеву РЗ 67/12 у поступку обезбеђења доказа извршен је попис ствари у пословном простору-локалу у улици ... бр. ..., након тога тужени су изнели ствари из локала и продали их како би намирили своје дуговање везано за закупнину, односно неплаћен дуг за извршене столарске услуге. Тужилац није дао сагласност да се наведене ствари продају. Тужени ВВ је власник СЗР "ЈЈ" и на рачун овог предузећа уплаћен је износ од 120.000,00 динара од стране "33" ДОО из ..., а који је исплаћен на име дела трошкова израде ентеријера у објекту који је био предмет уговора о закупу.

Одредбом члана 567 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да уговором о закупу обавезује се закуподавац да преда одређену ствар закупцу на употребу, о овај се обавезује да му за то плаћа одређену закупнину. У конкретном случају, по налажењу другостепеног суда, уговор о закупу пословног простора у коме је једно време радио угоститељски објекат "ЖЖ", закључен је између физичких лица – тужиоца са једне стране и тужене ББ са друге стране, с обзиром да тужена ББ није доказала да се ради о издавању тог пословног простора у име и за рачун "ЕЕ", а ради стицања добити и обављања активности у вези са привредним пословањем наведеног привредног друштва, а ово тим пре што је, како је сама навела, део закупнине односно закупнину уплатила као позајмицу наведеном ЕЕ, при чему у вези ни ових својих навода није суду пружила ниједан доказ. Осим тога у време када су, како сама наводи, а што и није било спорно између странака, тужиоцу предати кључеви у фебруару месецу 2011. године предузеће "33" доо није ни постојало. Тужилац је са туженим ВВ, као физичким лицем, а не са његовом Фирмом "ЈЈ" уговорио извођење столарских радова, што заправо и није било спорно између тужиоца и туженог ВВ, тужилац се као физичко лице и обавезао да плати преостали дуг од 4.200 евра, који није платио, па чињеница што је део цене за изведене радове плаћен од стране "33" доо Предузећу "ЈЈ" не доводи у сумњу однос тужиоца и туженог ВВ као физичких лица везано за изведене столарске радове у локалу. Тужени су, након што је тужена ББ одузимањем посуда на локалу у коме је радио угоститељски објекат "ЖЖ", у септембру месецу 2011. године, задржали

све покретне ствари које су биле у предметном локалу, а након тога су исте ствари отуђили како би, како наводе, намирили своја потраживања која имају према тужиоцу. Законом о облигационим односима прописано је: чланом 286 став 1, да поверилац доспелог потраживања у чијим се рукама налази нека дужникова ствар има право задржати је док му не буде исплаћено потраживање (став 1), а у случају да је дужник постао неспособан за плаћање поверилац може вршити право задржавања иако његово потраживање није доспело (став 2); чланом 287 став 1, поверилац нема право задржавања када дужник захтева да му се врати ствар која је изашла из његове државине против његове воље, или када дужник захтева да му се врати ствар која је предата повериоцу на чување или на послугу (став 1), и он не може задржати ни пуномоћје добијено од дужника, као ни друге дужникове исправе, легитимације, преписку и остале сличне ствари, као ни друге ствари које се не могу изложити продаји; одредбом члана 289, да поверилац који држи дужникову ствар по основу права задржавања има право да се наплати из њене вредности на исти начин као заложни поверилац, али је дужан пре него што приступи остварењу наплате да о својој намери благовремено обавести дужника. У конкретном случају, тужени нису имали право задржавања, па самим тим ни право да се наплате из вредности ствари које су остале у локалу, с обзиром да су ствари изашле из државине тужиоца противно његовој вољи, на тај начин што је тужена ББ избацила радницу и мајку тужиоца из локала, нити су обавестили тужиоца о намераваној продаји, тачније када ће тачно наведене ствари бити продате. Одредбом члана 154 став 1 Закона о облигационим односима, прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Одредбом члана 185 истог закона прописано је да је одговоно лице дужно успоставити стање које је било пре него што је штета настала, да уколико успостављање ранијег стања не уклања штету потпуно, одговорно лице дужно је за остатак штете дати накнаду у новцу, да када успостављање ранијег стања није могуће, или када суд сматра да није нужно да то учини одговорно лице, суд ће да одреди да оно исплати оштећенику одговарајућу своту новца на име накнаде штете и да ће суд досудити оштећенику накнаду у новцу када он то захтева, изузев ако околности датог случаја оправдавају успостављање ранијег стања. Одредбом члана 189 став 1 и 2 прописано је да оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи и да се висина накнаде штете одређује према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја када закон наређује што друго. У конкретном случају, противправним одузимањем и продајом ствари које су биле у локалу, а које су власништво тужиоца, тужени су тужиоцу причинили штету, а успостављање ранијег стања није могуће, с обзиром да су тужени ствари отуђили. Допунским вештачењем у другостепеном поступку, утврђена је вредност свих пописаних ствари у локалу које су постојале у моменту када је тужена ББ преузела државину на локалу, и укупна вредност свих ствари на дан доношења првостепене пресуде 09.01.2019. године износи 1.188.811,25 динара на који износ је тужилац на расправи пред другостепеним судом определио - повећао тужбени захтев за накнаду материјалне-обичне штете, а које објективно преиначење тужбе је другостепени суд дозволио. Законом о привредним друштвима ("Службени гласник РС", број 125/2004) који је био важећи у време оснивања "ГКВ" доо било је прописано: чланом 2 став 1 да је привредно друштво правно лице које оснивају оснивачким актом правна и/или физичка лица ради обављања делатности у циљу стицања добити, и да правне форме привредних друштава у смислу овог закона су ортачко друштво, друштво са ограниченом одговорношћу и акционарско друштво отворено и затворено (став 2); одредбом члана

104 став 1, друштво са ограниченом одговорношћу у смислу овог закона јесте привредно друштво које оснива једно или више правних и/више физичких лица, у својству чланова друштва, ради обављања одређене делатности под заједничким пословним именом; одредбом члана 13 став 1 да као ортаци, чланови и акционари привредног друштва дужни су да уложе своје уговорене улоге у имовину друштва у складу са овим законом, оснивачким актом, уговором или другим актом друштва; одредбом члана 106 став 1 тачка 4 и 5, да оснивачки акт друштва са ограниченом одговорношћу садржи нарочито износ основног капитала, и износ, врсту и вредност улога сваког оснивача и опис врсте и вредности неновчаних улога, начин и време уношења неновчаних улога, односно време уплате новчаних улога. У конкретном случају, тужени нису ничим доказали да је "ЗЗ" доо унео приликом основања у своје привредно друштво, имовину која је пописана у поступку обезбеђења доказа, из чега јасно следи закључак да је имовина која је пописана својина тужиоца, који је то и доказао, имајући у виду исказе сведока ГГ и ДД. Због тога су тужени дужни да тужиоцу накнаде штету у висини вредности покретних ствари које су однели из локала и отуђили, а чија вредност је утврђена вештачењем на дан доношења првостепене пресуде у износу од 1.188.811,25 динара, од ког дана су дужни да плате и камату у складу са одредбом члана 277 ЗОО. Истакнути приговор застарелости није основан, с обзиром да је тужилац за штету сазнао дана 11.3.2012.године, када су ствари без његове сагласности изнете из локала, тужбу је поднео дана 3.3.2015.године, дакле у року од 3 године од дана сазнања за штету и учиниоца, како је то прописано одредбом члана 376 став 1 ЗОО.

Тужбени захтев тужиоца којим тражи накнаду штете у виду измаклу корист, у износу од 912.000,00 динара, наводећи да није могао да остварује приходе из рада објекта у који је уложио значајна материјална средства, није основан, с обзиром да тужилац није био члан "ЗЗ" доо, па он као физичко лице не може потраживати изгубљену добит коју би остварило предузеће, јер за тако нешто није активно легитимисан, а имајући у виду напред цитирану одредбу члана 2 став 1 Закона о привредним друштвима.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП одлучено је као у ставовима првом, другом и трећем изреке.

Према висини износа са којим је тужилац успео са својим тужбеним захтевом (1.188.811,25 динара), а у складу са одредбама чланова 153, 154 и 163 ЗПП, тужиоцу припадају трошкови првостепеног поступка, а исти се односе на састав тужбе и два образложена поднеска у износу од по 11.250,00 динара, састав жалбе на радније донету пресуду у износу од 22.500,00 динара, заступања на 7 одржаних рочишта главне расправе од по 12.750,00 динара, приступа на две неодржане расправе у износу од по 7.125,00 динара, све радње предузете од стране адвоката и обрачунате према важећој АТ, трошкови таксе на тужбу од 19.800,00 динара и првостепену одлуку у износу од 54.744,00 динара, у складу са ТТ. Тужиоцу нису признати трошкови за још један образложени поднесак од 4.12.2018.године, јер није био нужан, а није му моло бити досуђено ни увећање за расправу дана 19.11.2018.године у трајању од два сата, јер на записнику са те расправе није наведено време када је главна расправа завршена. Према висини износа са којим је тужилац успео у жалбеном поступку (1.188.811,25 динара), припадају му трошкови другостепеног поступка, а исти се односе на састав жалбе од

22.500,00 динара, састав једног необразложеног поднеска од 5.625,00 динара, заступање тужиоца на два одржана рочишта главне расправе у износу од по 12.750,00 динара, све радње предузете од стране пуномоћника адвоката и обрачунате према важећој АТ, трошкови таксе на жалбу и другостепену одлуку у износу од по 54.744,00 динара обрачунато према ТТ, те плаћени трошкови вештачења у износу од 15.000,00 динара. Туженима трошкови жалбеног поступка не припадају, имајући у виду успех тужиоца у овој правној ствари.

Са изнетих разлога, применом цитираних законских одредаба, а у вези одредбе члана 165 ЗПП, одлучено је као у ставовима четвртом, петом и шестом изреке.

Председник већа – судија
Владислава Милићевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић